Στο άκουσμα της πέτρας, taşlar, κάποιοι εξαναθυμηθήκαν τον Πενταδάκτυλο. (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το αφοα στις 24/06/25.

Περιεχόμενο

Στο άκουσμα της πέτρας, taşlar, κάποιοι εξαναθυμηθήκαν τον Πενταδάκτυλο.

της Μαρίας Χατζημιχαήλ

Ως συνέχεια του εθνικιστικου παροξυσμού σχετικά με την έκδοση *«(Στις πέτρες) – Εδώκαμέν σας την αναπνοή μας τζιαι εφιθυρίσετέ την πίσω στο χώμα»* η οποία εσυνόδευσε την κυπριακή συμμετοχή στη 19η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής στη Βενετία, κάποιοι, για οικολογικούς, και όχι πολιτικούς λόγους, βγήκαν να πουν ότι η έκδοση υπονομεύει όλη τη δουλειά που έγινε ενάντια στη λατόμευση και καταστροφή του Πενταδακτύλου.

Εν εύκολο να κάμνεις καμπάνια για τα βουνά ποτζεί, που καταστρέφουν οι άλλοι. Τζιαι πιο δύσκολο να κάμνεις καμπάνια για τα βουνά ποδά, που καταστρέφουν οι «δικοί σου». Έννεν ότι οι δικές μας οι πέτρες εν φκαλμένες με οικολογικές πρακτικές. Φκάλουμε πέτρες τζιαι διαλύουμε φαράγγια, εκτοπίζουμε νυχτοπάππαρους. Αλλά τα δικά μας λατομεία εχώσαμεν τα μέσα σε κάτι χωρκά «τούρτζικα». Διαλύουμε τζαι εμείς τη γη τους για να μεν ξανάρτουν πίσω, ούτε τζείνοι, ούτε νυχτοπάππαροι.

Φυσικά, τα προσχήματα περί οικολογικών ευαισθησιών εν εκρατήσαν πολλά: «η περιβαλλοντική καταστροφή δεν είναι το μόνο πρόβλημα. Την ίδια στιγμή, η πιθανή διακίνηση αδρανών υλικών μέσω του οδοφράγματος της Μιας Μηλιάς δημιουργεί νέο 'πονοκέφαλο' για τις Αρχές» αναφέρει σχετικό δημοσίευμα στην εφημερίδα Φιλελεύθερος. Το κράτος της Κυπριακής Δημοκρατίας και ο Σύνδεσμος Λατόμων θέλουν λύση στο «πρόβλημα» πριν ανοίξει η Μια Μηλιά που εννά διευκολύνει την μεταφορά της παράνομης taşlar.

Όπως αναφέρουν οι επιμελήτριες της έκδοσης,, οι πέτρες, ακολουθούν τις διαλεκτικές ανησυχίες της γης, τζαι *«μετατρέπουνται σε φορείς που μας παροτρύνουν να εστιάσουμε σε αυτό που 'κάνουν' ή 'λένε', αντί σε αυτό που 'είναι'. Οι πέτρες, ενσωματωμένες μέσα στις κοινότητές τους, φέρουν ζωτικές σχέσεις που συντηρούν τα διατροφικά τοπία, ενώ παράλληλα κουβαλούν συλλογικές αφηγήσεις χαραγμένες στη γη.*

[…] Στη σημερινή εποχή (Capitalocene), η περιοχή (της Ανατολικής Μεσογείου) γίνεται μάρτυρας όχι μόνο των μεταβιομηχανικών μετασχηματισμών που κατακερματίζουν κοινότητες και τη γη μέσω συστημάτων εκμετάλλευσης, αλλά και της διάρρηξης αυτών των σχέσεων από την αποικιακή, γενοκτονική και οικοκτονική βία που εκτοπίζει ανθρώπους και στρατιωτικοποιεί οικολογίες. Μέσα σε

αυτό το πλαίσιο, οι πρακτικές της ξερολιθιάς αντιτάσσονται στα συστήματα απαλλοτρίωσης και οικολογικής υποβάθμισης, υπερασπίζοντας, αντίθετα, ένα σύστημα αξιών ριζωμένων στη συλλογική φροντίδα και τη δίκαιη πρόσβαση στη γη.»

Η επιστροφή λοιπόν στις γλώσσες των κοινοτήτων, σε πρακτικές φροντίδας (care), τζαι μια κατανόηση της πέτρας, της γης ως μέρος της κοινής μας ιστορίας, γεωλογικής, οικολογικής αλλά τζαι κοινωνικής τρίζει θεμέλια.

Ζει σ’ όλο το νησί μας η Άντρολύκου.

Κι απλώνουμε τα χέρια μας με τις ουλές των χειροπέδων,

για τη θερμή χειραψία που θα ζεστάνει την αναπνοή μας

κάτ’ άπ’ την ίδια στέγη, στο ίδιο τζάκι,

για να φιλούμε τις πληγές μας σ’ ένα συμπόσιο νοσταλγίας

κι όλοι μαζί να τραγουδούμε μεθυσμένοι από χαρά:

«Βλαστοί της ίδιας γης ανηφορίζουμε

στον ήλιο, που δε χάραξε ποτέ

μια “Πράσινη Γραμμή”

μέσα στην έκταση του κόσμου.

Γραμμή κι ορόσημο ζωής, η Προκοπή κ’ η Ειρήνη».

Τεύκρος Ανθίας

Κυπριακή Τραγωδία, 1965

Το ποίημα «Η ιστορία του αμμαθκιού που ποσσιεπάζει» του Άδωνι Φλωρίδη, στο κλείσιμο της ταινίας Tongue (στο λεπτό 53:53). Σκηνές από τα χωριό Αντρολύκου τζιαι τα λατομεία της περιοχής.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2020-2029, 2025, αφοα, Κοινότητα Αγώνα (Ομάδα), Απροσδιόριστη Τοποθεσία

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:petras

Last update: **2025/09/07 14:29**